

STC 270/2006, de 13 de setembre

Exigència del coneixement de la llengua cooficial (accés al text de la sentència)

El TC resol el conflicte positiu de competències plantejat pel Govern de l'Estat respecte del Decret del Govern Basc 117/2001, de 26 de juny, de mesures per a la normalització lingüística de l'Administració de Justícia en la Comunitat Autònoma del País Basc, en considerar que vulnera les competències de l'Estat en matèria d'Administració de Justícia en virtut de l'art. 149.1.5 CE.

Al respecte el TC afirma que:

- Cal distingir entre un sentit estricte i un sentit ampli del concepte Administració de Justícia: l'art. 149.1.5 CE reserva a l'Estat, com a competència exclusiva, l'Administració de Justícia, el que implica afirmar que el Poder Judicial és únic i a ell li correspon jutjar i fer executar allò jutjat. Però la competència estatal reservada com exclusiva acaba precisament en aquest punt. Front aquest nucli essencial, existeix un conjunt de mitjans materials i personals que es col·loca al servei de l'Administració de Justícia. Les Comunitats Autònomes si que tenen competències sobre aquests mitjans materials i personals.
- Les plantilles i RLLT del personal integrant dels cossos nacionals al servei de l'Administració de Justícia, no s'integra en la matèria Administració de Justícia en sentit estricte, sinó que forma part del sentit ampli del concepte.
- En base als criteris anteriors, les Comunitats Autònomes, en virtut de les clàusules subrogatòries previstes en els Estatuts d'Autonomia, poden exercitar competències normatives respecte del personal al servei de l'Administració de Justícia.

Sobre la base d'aquests criteris, **analitza el TC la possibilitat que les Comunitats Autònomes puguin exigir el coneixement de la llengua cooficial com a condició o requisit essencial per a la provisió de determinats llocs**, tenint en compte els següents criteris, ja manifestats pel TC:

- Tant l'Estat com les Comunitats Autònomes, poden incidir en la regulació de les llengües d'acord amb el repartiment general de competències, donat que es tracta d'una matèria concurrent: **l'Estat és qui ha de regular l'ús de les llengües dins de l'Administració de Justícia, sense perjudici que les Comunitats Autònomes puguin regular l'abast inherent al concepte de cooficialitat.**
- En relació amb la provisió de llocs de treball, l'exigència pot actuar, però no de manera total.

Tenint en compte tots els criteris ja exposats, **el TC declara la constitucionalitat del Decret impugnat en allò que fa referència a l'exigència del coneixement de la llengua pròpia de la Comunitat Autònoma quan de la naturalesa de les funcions a desenvolupar es derivi la necessitat d'aquesta exigència** i pel fet que empra diferents criteris per valorar la necessitat del coneixement:

- El pes de l'ús de la llengua en les tasques del lloc de treball
- El grau d'autonomia del lloc

- La freqüència i les característiques de les relacions que es mantinguin en el desenvolupament del lloc

En canvi, el TC considera que vulnera les competències de l'Estat en aquesta matèria, el fet que el Decret exigeixi que es reservi un determinat percentatge en les RLLT per a llocs que incorporin la necessitat d'aquest coneixement, donat que aquest percentatge no es posa en relació amb els criteris relatius a les funcions pròpies del lloc (criteris abans esmentats), sinó que es realitza d'acord amb criteris diferenciats de les característiques funcionals dels llocs de treball.